

Dravo

PRIJATELJSTVO

Mala antologija
kratkih zgodb za dušo,
ki jih je zapisal
Bruno Ferrero

salve

KNJIGVARNA
Don Bosko

Pripeljite mi tistega čudodelnika

Leni sokol

Veliki kralj je v dar prejel dva sokolova mladička in ju hitro odnesel vadiatelju sokolov, da bi ju izuril. Čez kakšen mesec mu je vadiatelj sporočil, da je eden od sokolov odlično izurjen.

»Kaj pa oni drugi?« je vprašal kralj.

»Žal mi je, gospod, a drugi sokol se čudno obnaša. Mogoče ima kakšno bolezen, ki je ne znamo pozdraviti. Nihče ga ne more premakniti z veje drevesa, na katero smo ga položili prvi dan. Tudi hrano mu vsak dan nosijo na drevo.«

Veliki kralj je sklical vse veterinarje in zdravilce ter strokovnjake vseh vrst, a nihče ni pripravil sokola do letenja.

Z okna svoje sobe je kralj lahko noč in dan opazoval negibnega sokola. Nekega dne je objavil razglas, v katerem je svoje podložnike prosil, da bi mu pomagali razrešiti ta problem.

Naslednje jutro je odprl okno in z velikim začudenjem zagledal sokola, ki je odlično letal med drevesi vrta.

»Pripeljite mi tistega čudodelnika,« je velel.

Čez nekaj časa so preden pripeljali mladega kmeta.

»Ti si naučil leteti mojega sokola? Kako ti je uspelo? Si morda čarovnik?« ga je vprašal kralj.

Preplašen in srečen je mladenič razložil:

»Ni bilo težko, visokost. Samo vejo sem odsekal. Tedaj se je sokol zavedel, da ima krila in je začel leteti.«

Včasih si Bog dovoli, da komu odseka vejo, ki se je vztrajno oklepa. Tako se lahko končno zave, da ima krila tudi on.

- ■ ■ Nedavno je Bog ustvaril golobico, ki pa se je vedno samo pritoževala. Dobri Bog jo je sprejel v svojem čudovitem vrtu.
»Gospod veselja, maček me neprenehoma zasleduje. Gotovo me hoče ubiti in požreti. Zato moram vse dni brezupno tekati naokrog s temi zanikrnimi nožicami, ki si mi jih ti naredil!«
Stvarnik se je usmilil golobice in ji podaril dvoje lepih, močnih, urnih kril.
Čez nekaj dni se je golobica jokaje vrnila pred dobrega Boga.
»Gospod veselja, maček me še vedno zasleduje. S temi krili na hrbtu mi je zdaj še težje in boleče bežati. Težka so in v napoto so mi, z mojimi kratkimi in šibkimi nožicami je vedno slabše!«
Stvarnik se ji je nasmehnil in ji rekel:
»Golobica moja, kril ti nisem dal zato, da bi jih nosila na hrbtu, ampak zato, da bi te ponesla v nebo.«

Vsebina

- Bankovec **46**
Besede **31**
Betlehemeski volk **59**
Birokracija **58**
Bog in slaščice **26**
Brez izgovorov **88**
Čoln **96**
Drevesa **105**
Družinska kronika **98**
Godrnjavo drevo **80**
Gosi **21**
Grešni kozel **70**
Jelke **116**
Kje je moj poljub? **13**
Klobčič volne **106**
Krojač **24**
Mladina **38**
Morske zvezde **62**
Mož v vodnjaku **74**
Mir **82**
Molitev **86**
Maske **111**
Mali čarovnik **120**
Naj bo kraljica **78**
Najboljše vino **47**
Najlepši nasmeh **124**
Nenavaden mladenič **42**
Obisk **29**
Obleganje **94**
Po ropu **110**
Pokvarjenost **68**
Porcelanasta vaza **122**
Poslednja sodba **77**
Posnemanje **19**
Pot **108**
Pravo prijateljstvo **72**
Prihaja Bog! **90**
Prilika o dvojčkih **54**
Pripovedka **100**
Razlika **9**
Reka **119**
Resnični slepec **114**
Revež **11**
Rudarjeva svetilka **112**
Skrivnost **36**
Slavček **92**
Sončni zahod **33**
Star berač **64**
Stopinje **27**
Tik **57**
Topničar **12**
Tri besede **15**
Trmasta sveča **22**
Vejica **84**
Vklesano v kamen **53**
Vojakov odhod **51**
Votlina **40**
Zadnje prosto mesto **49**
Zmenek **123**
Žebelj **103**